

عنوان مقاله:

شبهات ها و تفاوت های میان ربیعیات عربی و بهاریه های فارسی

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی رشیدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از مقاله حاضر بررسی شبهات ها و تفاوت های میان ربیعیات عربی و بهاریه های فارسی می باشد که در این نوشتار تلاش شده است اشتراک شاعران عربی و فارسی در مورد وصف بهار که می توان آنها را نماینده طرز اندیشه و نگرش شایع روزگار خود دانست. با روش توصیفی تحلیلی بررسی شود. مشترکات فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و دینی میان دو زبان فارسی و عربی از دیرباز اشتراکات فراوانی را در زمینه های گوناگون میان این دو ملت به وجود آورده است که در این میان وصف فصل بهار یکی از مضامین مشترک این دو زبان محسوب می شود. شاعران هر دو زبان، طبعی لطیف و شیرین سخن با ذوقی سرشارند که قدرت والایی در وصف بهار دارند، تا جایی که توصیف های آنها به هنگام بیان مناظر طبیعی چیزی شبیه کار یک نقاش یا عکاس است که آثار ماندگاری در این زمینه از خود به یادگار می گذارند. اغلب شاعران هر دو زبان این توانایی را داشتند که آنچه را که از راه تجربه عملی و یا ذهنی خود به دست می آوردند، به شکل بسیار زیبایی از طریق اشعار خود به خوانندگان خود منتقل سازند و با ایجاد ارتباط با طبیعت و مشارکت دادن حواس، بهار را خطاب و همانند جاندار با او رابطه برقرار کنند و حاصل آن را به مخاطبان خود منتقل سازند. شاعران هر دو زبان، تصاویر و تشبیهات بسیار زیبایی در موضوعات مختلفی ارائه کرده اند و توانسته اند از عنصر خیال در اوصاف خود به خوبی استفاده کنند و تشبیهات و استعاره هایی را به کار گیرند که با موضوع و مضمون اصلی شعرشان تناسب داشته باشد.

کلمات کلیدی:

بهاریه، ربیعیه، طبیعت، ادبیات عرب، ادبیات فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1636203>

